

1. Симуляційне навчання в медицині: міжнародний та вітчизняний досвід / В.В. Артьоменко, С. С. Семченко, О. С. Єгоренко Д. А. та ін. // Одеський медичний журнал. — 2015. — № 6. — С. 67–74.
2. Розвиток практично-орієнтованого та симуляційного навчання в Тернопільському державному медичному університеті імені І. Я. Горбачевського / М. М. Корда, А. Г. Шульгай, А. А. Гудима, С. Й. Запорожан // Медична освіта. — 2016. — № 2. — С. 54–57.
3. Пахомова Ю. В. О роли виртуальных симуляторов в учебном процессе подготовки врачей / Ю. В. Пахомова // Медицинское образование и симуляционное обучение: материалы конф. (Майнц, Германия, 26–27 ноября 2011). — Майнц, 2011.
4. Use of the Learning Curve-Cumulative Summation Test for Leopold Maneuvers Assessment in a Simulator: A Pilot Study / N. Díez-Goñi, S. Guillén, M. C. Rodríguez-Díez [et al.] // Simul Healthc. — 2015. — № 5. — P. 277–282.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ — ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ

Гресько М.Д.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Навчаючись у медичному закладі, студенти майже завжди відчують дефіцит практичної підготовки. Причиною цього є низка перешкод — це неможливість відтворення більшості практичних маніпуляцій, брак тематичних пацієнтів, етико-деонтологічні обмеження, особливо при викладанні предмету акушерства та гінекології.

Запровадження симуляційного методу навчання, широкий спектр тренажерів для відпрацювання практичних навичок із високим рівнем реалістичності, комп'ютерне і віртуальне моделювання різноманітних клінічних ситуацій — новий напрям у сучасній школі підготовки висококваліфікованих медичних кадрів.

Симуляція — це імітація виконання реального процесу протягом певного часу. Використання симуляції як методу для набуття практичних навичок і навчання називають симуляційним навчанням.

Переваги симуляційного тренінгу:

- клінічний досвід у симуляційному середовищі без ризику для пацієнта;
- необмежена кількість повторів відпрацювання навички;
- об'єктивна оцінка досягнутого рівня майстерності;
- відпрацювання дій при рідкісних і загрозливих для життя патологіях;

- тренінг у зручний час, незалежно від роботи клініки;
- частково функції викладача перебирає віртуальний тренажер;
- знижена стресова складова під час перших самостійних маніпуляцій.

Практична підготовка студентів під час симуляційного тренінгу відбувається поетапно. На початку практичного заняття визначається рівень володіння теоретичними знаннями і клінічними навичками. Далі навчання роботи на муляжах (ознайомлення з манекеном та обладнанням, демонстрація клінічних навичок викладачем, пояснення).

Наступним кроком є індивідуальне виконання студентами (відпрацювання) та перевірка викладачем рівня опанування практичних навичок (обговорення, оцінювання).

Важливим елементом є робота в команді. Студенти мають уміти розподілити ролі в команді, визначати лідера, залежно від завдання, над якими працює команда в цей момент, залучати кожного учасника команди.

Наприклад, коли приймають пологи, загальний успіх залежить не тільки від індивідуальних знань, умінь та навичок, а й від злагодженої й ефективної роботи всієї команди медиків, що працює.

Отже, імітуючи реальну умови і критичну ситуацію, потрібно вчити студентів правильно діяти, зокрема і в екстремальних обставинах.

Надзвичайно важливою і відповідальною частиною симуляційного навчання є дебрифінг — оцінювання динаміки групової роботи, самооцінка, тобто обговорення після виконання сценаріїв, яке проводиться у відповідних кімнатах і застосовується в освітньому процесі як «зворотний зв'язок».

Для дебрифінгу використовують перелік запитань або еталони алгоритмів дій і викладач разом зі студентами аналізують тактику дій (на відеозаписі переглядають дії учасників команди), звертаючи увагу як на техніку виконання, так і комунікацію, взаємодію в команді, процес прийняття рішень, роль лідера, розподіл завдань, ефективність використання всіх членів команди та ін. Так, у стресових ситуаціях кількість помилок значно зростає, і дуже важливо, щоб обговорення відбувалося в дружній, доброзичливій атмосфері: викладач і студенти разом визначають успіхи та позитивні моменти, ключові проблеми й помилки; доходять висновку, що саме потрібно змінити, аби команда працювала краще й ефективніше досягала поставленої мети.

Головною інноваційною складовою має стати розуміння ролі викладацького складу в симуляційному центрі, адже основний метод навчання — це тренінг, а важливе завдання — «змусити» студентів навчатися, багаторазово повторити професійну дію в симульованих у мовах. Тому роль викладача — не читати лекцію або демонструвати свою

майстерність у професії, а стати тренером для новачка або «кандидата в професіонали», який бажає вдосконалювати свою діяльність. Система підготовки педагогічних кадрів для симуляційних центрів має завдання навчити викладача використовувати тренерські функції.

Висновок. Використання в навчальному процесі широкого спектру симуляційних технологій, допоможе сформулювати необхідні в майбутнього фахівця компетенції, вміння та навички.

А також підвищує інтерес студентів до процесу навчання, дає змогу підвищити засвоюваність навчального матеріалу, якість та ефективність навчального процесу, сприяє формуванню мотивації студентів до навчання.

Список використаних джерел

1. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладі вищої медичної освіти України / Т. М. Бойчук, І. В. Геруш, В. М. Ходоровський [та ін.] // Медична освіта. — 2018. — № 2. — <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8965>.
2. Симуляційне навчання в системі підготовки медичних кадрів: матеріали навч.-метод. конф., присвяченої 212-й річниці від дня заснування ХНМУ (Харків, 30 листоп. 2016 р.) / [кол. авт.]. — Х.: ХНМУ, 2016. — 188 с.
3. Miller G.E. «The Assessment of Clinical Skills/competence/performance» / G.E. Miller // *Academic Medicine: Journal of the Association of American Medical Colleges*. — 65 (9 Suppl.). — 2015. — S. 63–67.

ВСЕСВІТНЯ ПАНДЕМІЯ COVID 19 ТА СТРАТЕГІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ СТУДЕНТІВ ВИПУСКНИХ КУРСІВ МЕДИЧНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ

Гресько М.М.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

На сьогодні, в умовах всесвітньої пандемії та жорсткого карантину, стратегія навчального процесу спрямована на зменшення поширення респіраторного вірусу серед студентів та зниження частоти ускладненого перебігу коронавірусної інфекції серед населення [3]. Для забезпечення дистанційного навчання студентів викладачі використовують власні вебресурси (блог, соціальні мережі, електронну пошту, інструменти цифрового навчання. Колектив кафедри хірургії № 1, дотримуючись правил карантину, постійно турбується про теоретичну і практичну підготовку студентів випускних курсів медичних факультетів та проводить заходи щодо підвищення ефективності навчального процесу на основі моделювання різних аспектів реального світу в інтерактивному режимі за допомогою